Srijeda, 01.01.2014.g.

Jedna draga osoba rekla mi je neki dan da me ljudi smatraju za čudaka. I oni koji su u vjeri i oni koji baš i nisu.

I to sve radi mojeg izvanjskog pokazivanja vjere a POSEBNO RADI STALNOG NOŠENJA KRUNICE OKO VRATA.

Da to ne čine ni svećenici, da je to nešto što se ne bi trebalo nositi u svakodnevnom životu u kafiće, kupovinu, na posao i na sva druga mjesta kuda tokom svakog dana idem. Da je ta krunica, "čislo", namijenjeno samo molitvi KRUNICE, i za sveta mjesta, a ne za svakodnevno pokazivanje.

Druga jedna draga osoba, a koja je dosta u vjeri, mi je rekla da je njoj malo čudno, čak ponekad i smiješno, kako ja kod moljenja molitve OČE NAŠ na misi, raširim ruke i visoko ih, onako zatvorenih očiju, dignem u vis.

Da to baš nije uobičajno, da to nije baš u skladu s liturgijskim propisima po kojima se odvija misa, da bi ruke u vis trebao dizati samo svećenik.

Jednoj drugoj dragoj osobi čudno je kako sam ja, iz

"čista mira", prije nekoliko mjeseci počeo, na svakoj misi, primati u usta HOSTIJU, ŽIVOG GOSPODINA ISUSA, klečeći. Ne stojeći, ne na ruke, nego klečeći u usta.

Zbog toga i nekih drugih mojih svjedočenja vjere, LJUDI, NEKI LJUDI, SMATRAJU ME ČUDAKOM.

Na sve to sam se ja slatko nasmijao i rekao toj osobi da ja nemam takav osjećaj i da mi to nitko nije rekao.

A ona mi je rekla da mi nitko to neće reći jer me se boje, ili ne žele ulaziti sa mnom u polemiku jer i ovako i onako neću promijeniti svoje mišljenje, jer sam tvrdoglav, jer se samo na sve smijem.

A ja sam joj rekao da mi nitko do sada nije ni rekao da ja činim nešto loše, da kršim neke crkvene propisa i slično.

I da mislim da ima nekih ljudi koji misle drugačije, da JA IPAK NISAM TAKAV ČUDAK.

I pokušao sam joj objasniti da MI JE KRUNICA OKO VRATA DONIJELA PREKRASNIH, PREKRASNIH TRENUTAKA U KOJIMA SAM MOGAO SVJEDOČITI ZA GOSPODINA, I DA JE NEKIM LJUDIMA, KADA SU VIDJELI TU KRUNICU OKO MOJEG VRATA, TO BILO OHRABRENJE U NEKIM NJIHOVIM ŽIVOTNIM SITUACIJAMA.

I DA JE ONA ZA MENE VELIKA ODGOVORNOST JER ME UVIJEK PODSJEĆA KOLIKO JE VAŽNO DA SE

KLONIM GRIJEHA.
I pokušao sam joj objasniti da je moje DIZANJE

RAŠIRENIH RUKU U VIS KOD MOLITVE "OČE NAŠ"

ZAPRAVO MOJA ŽELJA DA BUDEM ŠTO BLIŽE BOGU

OCU U TOJ MOLITVI, DA MU SKROZ "OTVORIM"

SVOJE "JA" KAKO NE BI BILO NIČEGA IZMEĐU

MENE I NJEGA BAREM KOD TE MOLITVE, TU U MISI,

PRED ŽIVIM GOSPODINOM ISUSOM KRISTOM U

HOSTIJI I PRESVETOM OLTARSKOM SAKRAMENTU.
A NISAM JOJ MOGAO RIJEČIMA IZRAZITI KOLIKO

PREKRASNIH TRENUTAKA DOBIJEM U TIM TRENUCIMA

U TOJ MOLITVI.

I DA MI SE ZASUZE OČI, I DA MI TRNCI STALNO

PROLAZE TIJELOM, I DA IMAM OSJEĆAJ KAO DA

JE VRIJEME STALO. I DA PONEKAD IMAM OSJEĆAJ

KAO DA LEBDIM IZNAD ZEMLJE A LICE MI

RADOSNO SJAJI.
I DA SAM TADA SIGURAN, TAKO ČVRSTO SIGURAN,

DA JE TADA, TU SA MNOM, GOSPODIN BOG.
I pokušao sam joj objasniti kako sam žalostan kada

vidim drage ljude kako kod pričesti primaju ŽIVOGA

GOSPODINA ISUSA KRISTA U POSVEĆENOJ HOSTIJI

u svoje ruke, neposvećene, nedostojne, i uzimaju ga

kao neki komadić keksa i nemarno ga stavljaju u svoja

usta.
A DA JE MENE SVE VIŠE POČELO OBUZIMATI

STRAHOPOŠTOVANJE PREMA MOJEM ŽIVOM GOSPODINU, KOJI "STANE" ISPRED MENE U POSVEĆENIM RUKAMA SVEĆENIKA, I "GLEDA ME" IZ SVEĆENIKOVIH RUKU.

I DA SAM JEDNOSTAVNO OSJETIO POTREBU DA GA "PRIMIM" U SEBE PONIZNO, KLEČEĆI, GLEDAJUĆI KAKO MI DOLAZI IZ VISINE, IZ SVEĆENIKOVIH RUKU.

I, ZAR SAM ČUDAN ŠTO ŽELIM SVIMA REĆI, NOSEĆI STALNO KRUNICU OKO VRATA, KOLIKO VOLIM SVOJEG GOSPODINA, NJEGOVU PRESVETU MAJČICE?

I, ZAR SAM ČUDAN ŠTO ŽELIM DA TO SVI VIDE, I ŠTO ŽELIM SVAKODNEVNO ŽIVJETI ONO U ŠTO VJERUJEM?

I ZAR SAM ČUDAN ŠTO ŽELIM CIJELIM

SVOJIM BIĆEM BITI BLIŽE BOGU OCU,

I DUŠOM I TIJELOM, KADA NA MISI

MOLIM, ZAJEDNO SA SVIMA DRAGIM

LJUDIMA OKO SEBE, MOLITVU

GOSPODNJU KOJU NAS JE SAM

GOSPODIN ISUS, BOG, NAUČIO MOLITI

KADA JE BIO OVDJE NA ZEMLJI?

I ZAR SAM ČUDAN ŠTO SE SMATRAM

TOLIKO NEDOSTOJNIM DIRATI ŽIVOGA

GOSPODINA BOGA U PRESVETOJ

HOSTIJI, DIRATI GA SVOJIM

"PRLJAVIM" RUKAMA KOJE SU TOLIKO

ZLA I GRIJEHA UČINILE, I JOŠ GA

ČINE?

I ZAR SAM ČUDAN ŠTO ŽELIM

KLEČATI PRED MOJIM STVORITELJEM I

SPASITELJEM?

ZAR JE TO ČUDNO?

AKO JE SVE TO ČUDNO, ONDA SAM

SRETAN ŠTO SAM ČUDAK.

I svi ti koji su me željeli na neki prijateljski način malo

odgovoriti od mojeg "čudnog" svjedočenja vjere su mi

kao argument rekli da to smeta druge ljude, da onda o

meni imaju krivo mišljenje, da sam manje vrijedan u

njihovim očima, da onda neke od njih odbijam od vjere i

slično.

A TKO SU SVI TI LJUDI?
KAKVA JE NJIHOVA VJERA?
KAKVI SU NJIHOVI GRIJESI?
DA LI BI MI IMALI HRABROSTI OTVORITI SRCE I

DUŠU I SVE MI REĆI O SEBI I SVOJOJ VJERI,

SVOJEM ŽIVOTU KAO JA NJIMA?
JA IM SVE DAJEM "NA DLANU". I SEBE, SVOJ

ŽIVOT, I SVOJU VJERU.
A ONI MENI NIŠTA. ČAK NITI PITANJE ZAŠTO ČINIM

OVO OVAKO ILI ONAKO.
I ZAŠTO DA ONDA JA RAZMIŠLJAM O TOME ŠTO ĆE

I KAKO NETKO GOVORITI O MENI I MOJEM

SVJEDOČENJU VJERE?!
KAO ŠTO APOSTOL JAKOV KAŽE U SVOJOJ

POSLANICI:

"POKAŽI MI SVOJU VJERU BEZ DJELA, A JA ĆU

TEBI DJELIMA POKAZATI SVOJU VJERU…
… JER KAO ŠTO JE TIJELO BEZ DUHA MRTVO,

TAKO JE I VJERA BEZ DJELA MRTVA…"

Da, zli i njegovi bi na razne načine htjeli da svoju vjeru pokazujemo samo u crkvi, da vjerujemo strogo po nekim pravilima i klišejima, da skrivamo znakove svoje vjere i da ju ne svjedočimo javno, ili da barem to čine samo svećenici.

A GDJE JE SRCE!?

JER ZLI ZNA, O KAKO DOBRO TO ON ZNA, DA U NAŠA SRCA NE MOŽE KADA JE TAMO GOSPODIN!

A KADA JE GOSPODIN U NEČIJEM SRCU, ONDA TA OSOBA ZRAČI, ONDA ONA ISIJAVA RADOST, ONDA ONA ŽELI DA SVI TO OKO NJE VIDE I DA SA SVIMA TO PODIJELI.
I POSTOJE RAZNI NAČINI ZA TO SVJEDOČENJE, KAKO JE KOME GOSPODIN DAO TO ZA SPOZNATI.
MENI JE DAO TAKO.
SA KRUNICOM OKO VRATA, S RUKAMA PODIGNUTIM U VIS, KLEČEĆI NA KOLJENIMA.
TO SAM JA I MOJ GOSPODIN I BAŠ ME BRIGA ŠTO DRUGI O TOME MISLE.
A KADA ĆU NEŠTO TREBATI PROMIJENITI, DAT ĆE VEĆ MENI GOSPODIN NEKE ZNAKOVE.
ZA SADA MI TO NIJE DAO ILI JA JOŠ NISAM

SPOZNAO.

I ZATO JA NE SKIDAM KRUNICU

SA SVOJEG VRATA.

I ZATO JA NE SPUŠTAM RUKE OD

MOJEG GOSPODINA BOGA OCA.

I ZATO JA KLEČIM PRED MOJIM

LJUBLJENIM SPASITELJEM,

GOSPODINOM ISUSOM KRISTOM.

I SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI,

TROJEDINI BOŽE, OČE, SINE I DUŠE

SVETI.

ČAŠĆEN, HVALJEN I SLAVLJEN U SVE

VIJEKE VJEKOVA.

I ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA

DJEVICE, I CIJELOM DUHOVNOM

SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE BOŽJU

VOLJU.